

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 12/2013
17.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Веска Крстајића, Анђелке Станковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Александра Вукадиновића, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића, адвоката М.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду - Посебно одељење К.ПО1 88/10-Кв ПО1 155/13 од 29.03.2013. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж2 ПО1 161/13 од 26.04.2013. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду - Посебно одељење К.ПО1 88/10-Кв ПО1 155/13 од 29.03.2013. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж2 ПО1 161/13 од 26.04.2013. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење К. ПО1 бр. 88/10-Кв.ПО1 бр. 155/13 од 29.03.2013. године, одбијен је захтев за понављање кривичног поступка у предмету Вишег суда у Београду - Посебно одељења К-ПО1 бр. 88/10 од 29.03.2011. године, који је поднео бранилац осуђеног Вукадиновић Александра, адвокат М.П., дана 21.02.2013. године, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 161/13 од 26.04.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Вукадиновић Александра, адвоката М.П., изјављена против решења Вишег суда у Београду - Посебно одељење Кв. ПО1 бр. 155/13 (К. ПО1 бр. 88/10) од 29.03.2013. године.

Бранилац осуђеног Александра Вукадиновића, адвокат М.П., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних решења Вишег суда у Београду - Посебно одељење К.ПО1 88/10 од 29.03.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 161/13 од 26.04.2013. године, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 473. став 1. тачка 6. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 8. у вези са чланом 468. ЗКП и члана 438. став 1. тачка 3. у вези са

чланом 468. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће у целини укинути побијана решења, а у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца о седници, и у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр. 88/2010 од 29.03.2011. године, одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011. године), одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев браниоца осуђеног Александра Вукадиновића је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члана 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

У члану 485. став 4. истог Законика, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тога законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред Апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда, сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика из члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и у поступку пред Апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића, који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП наведено је да првостепени и другостепени суд, одлучујући о захтеву за понављање кривичног поступка браниоца осуђеног, нису правилно оценили чињенице везане за душевни поремећај осуђеног Александра Вукадиновића чиме су учинили повреду одредбе члана 473. став 1. тачка 6. ЗКП. У захтеву браниоца осуђеног Александра Вукадиновића даље се наводи, да је другостепени суд учинио повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 8. у вези са чланом 468. ЗКП, јер није у потпуности решио предмет захтева за понављање поступка, као и повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 3. у вези са чланом 468. ЗКП и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер су у доношењу другостепеног решења, у кривичном поступку из надлежности Посебног одељења за организовани криминал, учествовале судије Посебног одељења за ратне злочине Апелационог суда у Београду.

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића поднет је, између осталог, због битне повреде одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, која је прописана као законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, као овлашћено лице, може поднети захтев за заштиту законитости.

Међутим, будући да је чланом 438. став 1. тачка 8. ЗКП прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, ова повреда законика не може представљати законски разлог због кога би бранилац осуђеног Александра Вукадиновића, у конкретном случају, могао поднети захтев за заштиту законитости.

Овог стога, што је у овом кривичном поступку окривљени Александар Вукадиновић осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење К.ПО1 88/10 од 29.03.2011. године, којом је у потпуности решен предмет оптужбе против овог окривљеног, а решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости браниоца сада осуђеног Александра Вукадиновића, одлучено је само о захтеву за понављање поступка окончаног наведеном правноснажном пресудом, и то применом члана 477, 474. и 473. став 1. тачка 6. ЗКП.

Ванредни правни лек, захтев за понављање поступка, прописан је у посебној глави XIX Законика о кривичном поступку, у члановима 470. до 481., па повреда законика из члана 438. став 1. тачка 8 ЗКП, не може бити учињена у поступку који се води поводом захтева за понављање поступка.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је оценио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића у делу у коме је он поднет због повреде законика из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП.

Будући да све остале повреде закона, наведене у захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног, по ставу Врховног касационог суда, не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића одбацио као недозвољен.

Одредбом члана 71. тачка 5. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011. године), прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, па Врховни касациони суд налази да, следствено томе, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011.године), Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту незаконитости браниоца осуђеног Александра Вукадиновића.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**